

[3] Διὸ δὴ οὐδεὶς οἱ ἐτόλμα ἔτι ἐς χειῖρας ἰέναι. Ἐπεὶ δὲ ἀφῆκτο ἐς Αὐξίμον πόλιν, Γότθων μὲν ἐνταῦθα φρουρὰν οὐκ ἀξιόχρεών τινα ἔμαθεν εἶναι, ἄλλως δὲ ὀχυρόν τε καὶ ἀνάλωτον κατενόησε τὸ χωρίον. [4] Καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσεδρεύειν μὲν οὐδαμῆ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπαλλαγεῖς ἐνθένδε ὅτι τάχιστα πρόσω ἤλαυνε. [5] Ταῦτό δὲ τοῦτο καὶ Οὐρβίνον ἀμφὶ πόλιν ἐποίει, ἕς τε Ἀρίμινον Ῥωμαίων αὐτὸν ἐπαγαγομένων ἐσήλαυνεν, ἥπερ μιᾶς ἡμέρας ὁδῶ Ῥαβέννης διέχει. [6] Οἱ μὲν οὖν βάρβαροι, ὅσοι φρουρὰν ἐνταῦθα εἶχον, ὑποψία ἐς Ῥωμαίους τοὺς οἰκήτορας πολλῇ χρώμενοι, ἐπειδὴ προϊέναι τὸ στράτευμα τοῦτο ἐπύθοντο, ἀπεχώρησάν τε καὶ δρόμῳ ἰόντες ἐν Ῥαβέννη ἐγένοντο. [7] Οὕτω δὲ Ἰωάννης Ἀρίμινον ἔσχε πολεμίων φρουρὰν ὀπισθεν ἐν τε Αὐξίμῳ καὶ Οὐρβίνῳ ἀπολιπὼν, οὐχ ὅτι τῶν Βελισαρίου ἐντολῶν ἐς λήθην ἦλθεν, οὐδὲ θράσει ἀλογίστῳ ἐχόμενος, ἐπεὶ ξὺν τῷ δραστηρίῳ τὸ ξυνετὸν εἶχεν, ἀλλὰ λογισάμενος, ὅπερ ἐγένετο, ὡς ἦν Γότθοι πύθονται τὸν Ῥωμαίων στρατὸν ἄγχιστά πη Ῥαβέννης εἶναι, αὐτίκα μάλα τὴν ἐν Ῥώμῃ διαλύσουσι προσεδρεύειν, ἀμφὶ τῷ χωρίῳ τούτῳ δεῖσαντες. [8] Καὶ ἔτυχέ γε τῆς ἀληθοῦς δόξης. Ἐπειδὴ γὰρ Οὐίτιγίς τε καὶ ὁ Γότθων στρατὸς Ἀρίμινον ἔχεσθαι πρὸς αὐτοῦ ἤκουσαν, ἐς μέγα δέος ἀμφὶ Ῥαβέννη ἐμπεπτωκότες ἄλλο τε ὑπολογισάμενοι τῶν πάντων οὐδὲν, εὐθαρῶν τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο, ὡς μοι αὐτίκα λελέξεται. [9] Καὶ μέγα τι κλέος ἐκ τοῦ ἔργου τούτου Ἰωάννης ἔσχε, διαβόητος καὶ τὸ πρότερον ὢν. [10] Τολμητῆς τε γὰρ ἦν καὶ αὐτουργὸς ἐν τοῖς μάλιστα, ἕς τε τοὺς κινδύνους ἄοκνος, δίαιτάν τε σκληρὰν καὶ ταλαιπωρίαν τινὰ ἐς ἀεὶ εἶχε βαρβάρου ὄτουοῦν ἢ στρατιώτου οὐδενὸς ἦσσαν. Ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης τοιόσδε τις ἦν. [11] Ματασοῦνθα δὲ, ἡ τοῦ Οὐίτιγιδος γυνὴ, δεινῶς τῷ ἀνδρὶ ἀχθομένη, ὅτι δὴ οἱ βία τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐς κοίτην ἦλθεν, ἐπειδὴ τὸν Ἰωάννην ἐς Ἀρίμινον ἤκειν ἐπύθετο, περιχαρῆς τε ἀτεχνῶς γέγονε καὶ πέμψασα παρ' αὐτὸν λάθρα γάμου τε καὶ προδοσίας πέρι ἐς λόγους ἦλθε. [12] Καὶ οἱ μὲν πέμποντες ἀεὶ κρύφα τῶν ἄλλων ταῦτα ἔπρασσον. Γότθοι δὲ ἐπεὶ τά τε ἀμφὶ Ἀρίμινον ἔμαθον καὶ ἅμα ξύμπαντα σφᾶς τὰ ἀναγκαῖα ἐπελελοίπει, ὃ τε τῶν τριῶν μηνῶν χρόνος ἐξῆκεν ἤδη, τὴν ἀναχώρησιν ἐποιοῦντο, καίπερ οὐπω τι τῶν πρέσβειων ἔνεκα πεπυσμένοι. [13] Τοῦ μὲν οὖν ἔτους ἀμφὶ τροπὰς ἑαρινὰς ἦν, τῇ δὲ πολιορκία ἐνιαυτός τε ἐτέτριπτο καὶ πρὸς αὐτῷ ἡμέραι ἐννέα, ὅτε οἱ Γότθοι ἅπαντα σφῶν τὰ χαρακώματα καύσαντες, ἅμα ἡμέρα ὁδοῦ εἶχοντο.